

ב"ל (תל-אביב-יפו) 2206-10 - יוסף תשבי נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (תל-אביב-יפו) 2206-10 - יוסף תשבי נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה תל-אביב-יפו
ב"ל (תל-אביב-יפו) 2206-10

יוסף תשבי

ע"י ב"כ עו"ד זאב גיא מטעם הלשכה לסיוע משפטי

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד ארן ספורטה

בית דין אזורי לעבודה בתל-אביב-יפו

[19.02.2013]

לפני: כב' השופטת קרן כהן

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטת הוועדה הרפואית לעררים (נפגעי עבודה) מיום 4.2.2010, אשר קבעה כי לא חלה

החמרה במצבו של המערער כתוצאה מתאונת העבודה מיום 10.11.1966.

העובדות

2. המערער, יליד 1937, נפגע בגבו בתאונת עבודה מיום 10.11.1966^[1].

3. ביום 13.3.2006 קבעה ועדה רפואית כי למערער נכות בשיעור 5% החל מיום 1.12.2005.

4. ביום 19.4.2009 הגיש המערער תביעה לדיון מחדש על פי תקנה 36 לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות

לנפגעי עבודה), התשט"ז-1956 (להלן: התקנות)^[2].

5. ביום 28.10.2009 התכנסה ועדה רפואית מדרג ראשון לדון בעניינו של המערער (להלן: הוועדה מדרג ראשון)

וקבעה כי לא קיימת החמרה במצבו הרפואי של המערער וכי כל הממצאים בבדיקות ההדמייה ובבדיקה הקלינית הם תוצאה של תהליך ניווני.

6. המערער הגיש ערר על החלטת הוועדה מדרג ראשון. ביום 4.2.2010 התכנסה הוועדה הרפואית לעררים (להלן:

הוועדה) לדון בעניינו של המערער. הוועדה שמעה את תלונות המערער, ביצעה בדיקה קלינית ופירטה את ממצאיה

בפרוטוקול, באופן הבא:

"בצילומי ע"ש מותני בתאריך 30.8.09 - קיימת עקמת ושינויים ניווניים קלים לאורך ע"ש מותני. מיפוי עצמות מיום

30.9.09 בהקשר לגב קליטות לאורך ע"ש המתאימים לשינויים ניווניים.

CT ע"ש מותני מ-22.6.08 למעט שינויים ניווניים קלים ובלטי דיסק קלים בע"ש מותני - ללא ממצא נוסף. בבדיקה: סקוליוזה מותנית קמורה שמאלה וגבית קמורה - ימינה. יישור הלורדוזה המותנית, בעת שמתבקש להתכופף - מבצע הטייה מינימלית קדימה תוך טענות על כאבים בעת נגיעה באזור הכתף השמאלית. מתהלך על קצות האצבעות והעקבים. בשכיבה, מוסר על כאבים בגב בעת הרמת הרגליים בכיפוף ומתנגד אקטיבית לביצוע מבחן הרמת רגל ישרה. מסוגל להתיישב במיטה זקוף עם כיפוף מינימלי של הברכיים ללא גרעון מוטורי ברגליים, למרות סבלו עפ"י דבריו לאורך הרגל השמאלית, לא נמצאה עדות מדודה של דלדול שרירים לאורך הרגל ואף בירך שמאל ההיקף הוא ב-1 ס"מ גדול מאשר בצד ימין, החזרי פיקה ואכילס הופקו היטב, מוסר על ירידה בתחושה בצורת 'כתמית' בחלק מהאספקט הקדמי של שוק שמאל בחלק ... (מילה לא ברורה) משמאל ובחלק מכף רגל שמאל (הפרעות אלו לא מתאימות (מילה לא ברורה) בתחום). לציין שבבדיקה חוזרת איננו עקבי בתחום הפרעת התחושה".

לסיכום קבעה הוועדה כך:

"הוועדה סבורה כי הנפגע סובל מבעיות גב על רקע ניווני, בעיות כתפיים ובעיות ברכיים וצוואר. לדעת הוועדה אין קשר בין תלונותיו לתאונה מלפני כ-44 שנה ועל כן הוועדה דוחה את ערעור הנפגע וקובעת כי אין החמרה במצבו".
7. על החלטה זו הוגש הערעור שלפני.

טענות הצדדים

8. המערער טען כי הציג בפני הוועדה מדרג ראשון מסמכים רפואיים ובכלל כך חוות דעת של ד"ר לאנה מיום 24.3.2003^[3], אישור רפואי של ד"ר גרז' מיום 17.8.2008, בדיקת EMG מיום 12.6.2008^[4], אישור רפואי של פרופ' גפשטיין מיום 4.7.2008, בדיקת CT מיום 22.6.2008, בדיקת אולטרה-סאונד מיום 25.12.2007 אישור רפואי של ד"ר יוספברג וחוות דעת של ד"ר אנג'ל מיום 4.4.2009 (מונה כמומחה מטעם בית הדין בעניינו של המערער בתיק 5586/04). לטענתו, משהוועדה לא פירטה מסמכים אלה בפרוטוקול, הרי שלא עיינה בהם ולכן יש להחזיר את עניינו לדין נוסף על מנת לוודא שהמסמכים היו לפניה וזאת אף בהיעדר חובה להתייחס לכל מסמך ומסמך. עוד נטען כי היה על הוועדה להתייחס במפורש לחוות הדעת של ד"ר לאנה, לאישור הרפואי של פרופ' גפשטיין ולחוות הדעת של ד"ר אנג'ל.

9. מנגד טען המשיב כי לא נפל פגם משפטי בעבודת הוועדה. נטען כי הוועדה עיינה במסמכים הרפואיים הרלוונטיים וקבעה כי המערער סובל משינויים ניווניים שאינם קשורים לתאונה משנת 1966. עוד נטען כי חוות הדעת של ד"ר לאנה וד"ר אנג'ל אינן מצריכות התייחסות מכיוון שהן מתייחסות לתאונת עבודה מאוחרת ולא לתאונת העבודה נשוא הערעור.
דין והכרעה

10. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים מצאתי כי דין הערעור להידחות, כפי שיפורט להלן.
11. כידוע, בית הדין מוסמך לדון במסגרת ערעור על החלטות ועדות רפואיות לעררים רק בשאלות משפטיות. כאשר כבר נקבע כי במסגרת סמכותו בוחן בית הדין אם הוועדה טעתה בשאלה שבחוק, חרגה מסמכותה, הסתמכה על שיקולים זרים או התעלמה מהוראה המחייבת אותה^[5]. עוד נקבע כי קביעת שיעור הנכות וסעיפי הליקוי הרלוונטיים הן קביעות רפואיות מובהקות הנמצאות בתחום סמכותה הבלעדית של הוועדה ובית הדין אינו מוסמך להתערב בהן.^[6]
12. הלכה היא כי אחת מהחובות המוטלות על הוועדה הרפואית לעררים, שהיא גוף מעין שיפוטי היא חובת ההנמקה על מנת לאפשר ביקורת שיפוטית של בית הדין על החלטותיה^[7]. בעניין לביא^[8] נפסק כי "ההנמקה צריכה שתהיה כזאת שממנה ילמד לא רק רופא אחר את הלך המחשבה שהביא להחלטה, אלא גם שבית הדין יוכל לעשות זאת ולעמוד על כך אם הוועדה נתנה פירוש נכון לחוק".
13. עוד נקבע כי הוועדה הרפואית לעררים חייבת להתייחס לחוות הדעת הרפואיות המוצגות בפניה התייחסות "עניינית ומנומקת". וכך פסק בית הדין הארצי:
- "אין להסיק מהאמור שוועדה רפואית לעררים חייבת לפרט ארוכות על שום מה שוללת היא את חוות הדעת שהוגשה לה. הדרוש הוא שהתייחסותה תהיה 'עניינית ומנומקת'... וניתן להוסיף: מנומקת כמתבקש בנסיבות המקרה. יש ותעודה רפואית ישנה, שאינה משקפת עוד את מצבו של הנפגע, תידחה במלים קצרות או אף מהנימוק שהנאמר בה אינו משקף יותר מצב קיים, ויש והוועדה הרפואית לעררים תידרש, כדי לסתור מסקנה שבחוות-דעת אחרת, להקדיש דיון מעמיק ומפורט בסוגיה הנדונה, הכל לפי המקרה"^[9].
14. במקרה דנן, שמעה הוועדה את טענות המערער בנוגע להתעלמות הוועדה מדרג ראשון מהמסמכים הרפואיים שהגיש וכן בנוגע לכאבים מהם הוא סובל^[10]. הוועדה עיינה בבדיקות השונות שביצע המערער - צילומי עמוד שדרה מותני מיום 30.8.2009, מיפוי עצמות מיום 30.9.2009 ו-CT מיום 22.6.2008 - וקבעה כי הממצאים מצביעים על שינויים ניווניים.
- בנוסף, ביצעה הוועדה בדיקה קלינית של המערער ופירטה את ממצאיה. הוועדה לא מצאה גירעון מוטורי ברגליים ולא מצאה דלדול שרירים ברגל שמאל על אף טענות המערער לכאב לאורך רגל זו. הוועדה אף מצאה שהחזרי הפיקה והאכילס תקינים.
- לסיכום קבעה הוועדה כי לדעתה בעיות הגב מהן סובל המערער הן על רקע ניווני וכי אין קשר בין תלונות המערער לתאונה שהתרחשה בשנת 1966, היינו כ-44 שנה קודם למועד ישיבת הוועדה. קביעת הוועדה היא קביעה רפואית מובהקת הנסמכת על הממצאים הקליניים ולבית הדין את הסמכות או הכלים להתערב בה.

15. לעניין טענת המערער לפיה הוועדה לא התייחסה למסמכים הרפואיים שעמדו בפניה - כידוע אין הוועדה מחויבת להתייחס באופן ספציפי לכל מסמך בתיק הרפואי אלא אם מדובר בחוות דעת המפרטת אחוזי נכות וסעיפי ליקוי. המסמכים הרפואיים שעמדו בפניה הוועדה אינם בבחינת חוות דעת, פרט לחוות הדעת של ד"ר לאנה וד"ר אנג'ל אליהן אתייחס בנפרד, ולכן לא היה על הוועדה להתייחס באופן ספציפי למסמכים אלו. אי לכך, לא נפל פגם משפטי בעבודת הוועדה בכך שלא התייחסה לכל מסמך רפואי המצוי בתיקו של המערער.
16. אוסיף כי לא מצאתי שהיעדר ציון של כל המסמכים הרפואיים שעמדו הוועדה היא בבחינת פגם משפטי, שכן אין זה סביר להטיל על וועדה רפואית את החובה לציין בפרוטוקול את כל המסמכים המצויים בתיקיו הרפואיים של נפגע בעניינו היא דנה. על הוועדה לציין בפרוטוקול בדיקות חשובות ורלוונטיות, חוות דעת שונות ומסמכים רפואיים מהותיים בלבד, ולא מוטלת עליה החובה לציין את כל המסמכים הרפואיים העומדים בפניה, שכן מדובר בנטל בלתי סביר.
17. זאת ועוד. דין טענת המערער לפיה העובדה שהמסמכים הרפואיים לא פורטו בפרוטוקול מצביע על כך שהוועדה לא עיינה באותם מסמכים - להידחות. שכן לא ניתן ללמוד מהיעדר פירוט המסמכים בפרוטוקול שהוועדה לא עיינה בהם, במיוחד מקום בו הוועדה התייחסה לחלק מהבדיקות שהוצגו בפניה ע"י המערער.
- לא זו בלבד, המערער טען בפני הוועדה כי הוועדה מדרג ראשון התעלמה מהמסמכים הרפואיים שהציג בפניה, כך שאין חולק כי מסמכים אלו עמדו בפניה הוועדה ואין מקום להחזיר את העניין לפיתחה על מנת שתציין את המסמכים בפרוטוקול. קביעת הוועדה נסמכת על הבדיקה הקלינית של המערער ועל ממצאי בדיקות עדכניות שהיו בפניה.
18. לעניין טענת המערער בנוגע להיעדר התייחסות לחוות הדעת של ד"ר לאנה - תחילה אציין כי המערער הגיש לבית הדין מסמך שכותרתו "נספח לחוות דעת רפואית שניתנה ביום 1.2.2002", הנושא את התאריך 24.3.2003 (להלן: חוות הדעת). עיון בחוות הדעת מעלה כי היא מתייחסת לתאונת עבודה מיום 1.2.2000, שבה נפגע המערער בידו השמאלית וכי כל הקביעות באותה חוות דעת מתייחסות לפגימה ביד זו. משמדובר במסמך שאינו רלוונטי לתאונת העבודה נשוא ערעור זה, שהתרחשה כאמור ביום 10.11.1966, לא היה על הוועדה להתייחס לחוות הדעת באופן ספציפי שכן אין מדובר בחוות דעת רלוונטית לטענות המערער בדבר החמרה במצבו הרפואי בגין הפגיעה בגב.
19. לעניין טענת המערער בדבר היעדר התייחסות לחוות הדעת של ד"ר אנג'ל - אף חוות דעת זו אינה רלוונטית לעניינו, שכן מדובר בחוות דעת שניתנה במסגרת הליך שנוהל נגד המשיב בתיק בל 5586/04 שעניינו תביעת המערער להכרה בפגימות שונות מהן הוא סובל ככאלה הנובעות מתנאי עבודתו ואין היא רלוונטית לתאונת העבודה נשוא הערעור. עובדה זו נלמדת מתוכן חוות הדעת ומכך שחוות הדעת ניתנה ביום 4.4.2009, בעוד שפקיד התביעות הכיר בתאונת העבודה נשוא ערעור זה עוד בחודש ^[11]2/2009.
- אוסיף, כי עיון בחוות הדעת של ד"ר אנג'ל מעלה שלא פורטו בה אחוזי נכות וסעיפי ליקוי. בנסיבות אלה, לא היה על הוועדה להתייחס באופן ספציפי לחוות הדעת של ד"ר אנג'ל.
20. בנסיבות העניין, לא מצאתי כי נפל פגם משפטי בהחלטת הוועדה. החלטת הוועדה ניתנה על יסוד הבדיקה הקלינית של המערער וממצאי הבדיקות שעמדו בפניה, מדובר בהחלטה מנומקת וברורה וניתן בנקל לעקוב אחר הלך מחשבתה של הוועדה.
21. סוף דבר - הערעור נדחה. משמדובר בערעור בתחום הסוציאלי, אין צו להוצאות. על פסק הדין ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים בתוך 30 ימים ממועד קבלת פסק הדין.
- ניתן היום, ט' אדר תשע"ג, (19 פברואר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.